

РЕШЕНИЕ

№ 18168

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.А

при участието на секретаря Г.Х
като разгледа докладваното от Г.А Гражданско дело № 20231110117539 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявен от „*****“ АД против С. С. Д. установителен иск с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 8 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. /за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи/ за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 580, 78 лв. - главница за потребена вода от длъжника за имота му на адрес ***** , за период от 01.01.2015 г. до 15.07.2021 г., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 21.09.2022 г., до окончателното изплащане на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 19.10.2022 г. по гр. д. № 51 274/2022 г. по описа на СРС, 66 състав. Претендира разноски.

Ищецът твърди, че ответникът е потребител на В и К услуги в процесния период на адрес: ***** , в качеството му на собственик на имота. Излага в исковата молба, че имотът е отчужден от ответника на 16.07.2021 г., като за сумите за В и К услуги до 15.07.2021 г. е отговорен ответникът, а не купувачът.

В срока по чл. 131 ГПК е подаден писмен отговор от ответника. Оспорва да е налице облигационно отношение, както и да е доставена реално питейна вода. Твърди, че не е отчетен индивидуалният водомер. Твърди, че средството за търговско измерване не отговаря на изискванията на закона. Сочи, че не е отказван достъп до водомера. Позовава се на давност. Оспорва да е бил собственик на имота в исковия период. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По иска по [чл. 422, ал. 1 ГПК](#), вр. [чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД](#), в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение между него и ответника по силата на което е престирали и за него е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер.

При установяване на горните предпоставки, в тежест на ответника е да докаже погасяване на възникналите задължения.

Съгласно [§ 1, т. 2, б. "а" и б. "б" от допълнителните разпоредби на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги](#) потребители по смисъла на закона са юридически или физически лица – собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги; респективно юридически или физически лица – собственици или ползватели на имоти в етажната собственост.

Предоставянето на ВиК услуги на потребителите срещу заплащане се осъществява от ВиК оператори, като в границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност – арг. [чл. 198о, ал. 1](#) и [ал. 2 ЗВ](#). В настоящия случай е безспорно, че оператор на ВиК услуги на територията на гр. София е ищцовото дружество. Съгласно разпоредбата на [чл. 8, ал. 1 от Наредба № 4/14.09.2004 г.](#), получаването на услугите ВиК се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен орган. Тези общи условия се публикуват най-малко в един централен и в един местен всекидневник и влизат в сила в едномесечен срок от публикуването им в централния ежедневник (чл. 8, ал. 2 и ал. 3 от наредбата). В случая несъмнено е, че общите условия на ответното дружество

са влезли в сила, доколкото са били публикувани и са одобрени с решение на ДКЕВР.

С оглед на гореизложената нормативна уредба е видно, че възникването на облигационно отношение, съответно и качеството потребител на водоснабдителните и канализационните услуги, е обусловено единствено от това кой е титуляр на правото на собственост или вещно право на ползване върху съответния водоснабден имот, т. е. облигационното отношение между водопреносното предприятие и титуляра на това право възниква с придобиването на правото на собственост или вещно право на ползване и се прекратява със загубването на същите.

Съдът намира, че от приетите по делото писмени доказателства следва да се приеме за установено, че през исковия период именно ответникът се явява собственик на процесния имот. В тази насока е представена справка по партидата на С. С. Д. за вписвания, отбелязвания и заличавания в Служба по вписванията – гр. София, от която е видно, че на 16.07.2021 г. ищцата прод ала на ***** процесния недвижим имот, находящ се на адрес *****.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № от 21.04.2005г. за воденето и съхраняването на имотния регистър, имотният регистър е система от данни за недвижимите имоти на територията на Република България, за тяхната индивидуализация, собствениците, носителите на други вещни права, ипотeki, възбрани и други права, предвидени в закон, а в ал.2 е уточнено, че имотният регистър показва състоянието на посочените в ал. 1 обстоятелства след последното вписване и дава възможност да се проследят хронологично промените във вписаните обстоятелства, както и вписаните актове. Съгласно [чл. 80 ЗКИР](#) актът се вписва, ако праводателят е вписан в имотния регистър като носител на правото, освен при придобиване на право по давност, а съгласно [чл. 82, ал. 1 ЗКИР](#) съдията по вписванията разпорежда да се извърши вписването, след като провери дали са спазени изискванията на закона, както и предвидената от закон форма на акта, с който се признава, учредява, прехвърля, изменя или прекратява вещното право. От изложените разпоредби следва, че представената по делото справка е годно доказателствено средство да установи притежанието на вещно право от

ответника и основаната на това договорна обвързаност с ищцовото дружество. Ответникът не е направил конкретни оспорвания и не е представил доказателства за оборване на отразените в справката обстоятелства, нито е проведено насрещно доказване, че през процесния период притежаваното от него вещно право е било отчуждено. Ето защо съдът намира представената справка за достатъчно доказателство за принадлежността на правото на собственост за нуждите на настоящия процес, където правото на собственост се изследва доколкото е нужно да се установи презюмирана от закона облигационна връзка между страните, но не и установяване със сила на пресъдено нещо на конкретно придобивно основание.

Доказателствената съвкупност се допълва и от представената по делото справка от Столична Община, дирекция „Общински приходи“, от която е видно, че процесният недвижим имот е бил деклариран от ответника с декларация по чл. 14 ЗМДТ.

Обсъдените писмени доказателства представляват верига от косвени доказателства, които обуславят извод, че ответникът е притежавал качеството потребител на водоснабдителни и канализационни услуги в периода 01.01.2015 г. до 15.07.2021 ., за недвижим имот, находящ се на адрес
*****.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 ОУ, доставянето на питейна вода и/или пречистване и/или отвеждане на отпадъчни води се заплаща въз основа на измереното количество изразходвана вода от водоснабдителната мрежа, отчетено чрез монтираните водомери на сградните водопроводни отклонения. Отчитането на показанията на водомерите се извършва от служител на оператора на В и К услуги в присъствието на потребителя или на негов представител (чл. 21, ал. 4 ОУ), като клаузата на чл. 22, ал. 1 ОУ регламентира задължението на потребителя да осигурява свободен и безопасен достъп на легитимните длъжностни лица на В и К оператора за извършване на отчети на индивидуалния водомер, монтиран в процесния имот, с оглед определяне на точното количество изразходвана питейна вода. В случай на неосигуряване на представител на потребителя отчетът се подписва от свидетел (чл. 21, ал. 4, изр. 2 ОУ). При невъзможност за отчитане на водомера поради отсъствие на потребителя или негов представител и

липсата на друга инициирана от потребителя уговорка за посещение на длъжностно лице в удобно и за двете страни време, се счита, че е налице отказ за осигуряване на достъп, който се удостоверява с протокол, подписан от длъжностното лице на оператора и от поне един свидетел (чл. 22, ал. 4 ОУ). В този случай поради липса на възможност за извършване на реален отчет, операторът изчислява изразходваното количество питейна вода по реда на чл. 46 ОУ – по пропускателната способност на водопроводната инсталация непосредствено преди водомера при 6 часа потребление в денонощието и изтичане на водата със скорост 1м/с.

В производството е изслушано заключение на вещо лице по допусната, изготвена и приета комплексно счетоводно-техническа експертиза, което съдът кредитира като обективно, ясно, пълно и безпристрастно. От заключението на вещото лице по приетата експертиза /техническа част/ се установява, че през процесния период в процесния имот, са доставяни вода и ВиК услуги от ищцовото дружество. В допълнение се изяснява, че през претендирания в исковата молба период, количеството консумирана вода и ВиК услуги е определяно на база за един живущ.

За изясняване на спорните въпроси по делото е прието заключение по изготвена по приетата експертиза, /счетоводна част/, от която се установява, че стойността на предоставените през процесния период от 01.01.2015 г. до 15.07.2021г. ВиК услуги, от ищцовото дружество на ответника, възлиза в размер на 583,08 лева.

Съдът намира, че направеното от ответника възражение за изтекла погасителна давност се явява основателно. Приложимата погасителна давност спрямо процесните вземания, които се явяват периодични такива, е тригодишна и тече за всяко отделно вземане, считано от падежа на същото, който за дължимите месечни суми е 30 дневен след изтичане на периода, за който се отнасят. Предвид това следва да се приеме, че към датата на подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение по [чл. 410 ГПК](#), от която дата установителният иск се счита предявен – арг. [чл. 422, ал. 1 ГПК](#) и [чл. 116, б. "б" ЗЗД](#) – 21.09.2022г., е изтекла тригодишната погасителна давност спрямо месечните вземания, претендирани за периода от 01.01.2015г. до 21.09.2019г. включително. Съобразно изложеното претенцията срещу ответника за потребена вода при съобразяване заключението на

съдебно-счетоводната експертиза, следва да бъде уважена за периода 22.09.2019г. до 15.07.2021г. за сумата 216,46 лева, като за разликата до пълно предявения размер от 580,78 лв. искът следва да се отхвърли, като погасен по давност.

По разноските:

При този изход на делото право на разноски имат и двете стани, като съобразно уважената и отхвърлената част от претенциите, на ищеца за исковия процес следва да бъде присъдена сумата 232,94 лева – разноски за държавна такса, депозит за експертиза и юрисконсултско възнаграждение, а за заповедното производство следва да бъде присъдена сумата 28,96 лева – разноски за държавна такса и възнаграждение за юрисконсулт.

Ответницата претендира възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 3 ЗА. Същата имат право на възнаграждение съобразно отхвърлената част от искове на основание чл. 78, ал. 3 ГПК. Възнаграждението на адв. Л., определено по реда на Наредба №1/2004г. /в редакцията □ към датата на сключване на представените по делото договори за правна защита и съдействие от 28.02. 2023г. и от 12.05.2023г./ е в размер на 200 лв., (400 лв. / 2 = 200 лв.) за заповедното, съгласно чл.7, ал.7, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата и 400 лв. за исковото производство, съгласно чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата, която сума на основание чл.78, ал.3 и ал. 4 ГПК, вр. чл.38, ал.2, вр. ал.1, т.1, т.3 ЗА следва да бъде присъдена на съответния адвокат.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ГПК, че С. С. Д. ЕГН *****, с адрес: *****, **ДЪЛЖИ НА** "*****" АД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление *****, на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, сумата от **216,46 лева**, представляваща неизплатена сума за потребена вода през периода от 22.09.2019г. до 15.07.2021г., ведно със законната лихва, считано от 21.09.2022г. до изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за цената на потребена вода до пълния предявен размер от **580,78 лева**, като погасена по давност.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК С. С. Д. ЕГН *****, с
адрес: ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на
***** АД ЕИК
*****, със седалище и адрес на управление
***** сумата **232,94 лева** – разноси за исково
производство и сумата **28,96 лева** – разноси за заповедно производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл.38, ал.2, вр. ал. 1, т.1,
т.2 ЗА, ***** АД ЕИК
*****, със седалище и адрес на управление
***** **ДА ЗАПЛАТИ** на да заплати на адвокат
М. Л. Л., ЕГН *****, сумата от **400 лв.** – полагащо се адвокатско
възнаграждение за защита **по исковото производство** пред СРС, както и
сумата от **200 лв.** – полагащо се адвокатско възнаграждение за защита **по**
заповедното производство пред СРС.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в
двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____